

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30643

гр. София, 31.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110103452 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по искова молба на Р. Ж. Б., чрез адв. С. Р. П., уточнена с молби вх. № 61257/06.03.2023 г., вх. № 62504/07.03.2023 г. и вх. № 101261/11.04.2023 г., с която срещу "фирма" АД и ЧСИ М. П. са били предявени иски за признаване за установено, че за ответника "фирма" АД не съществува правото принудително изпълнение по отношение на вземането в размер на 166,67 лева, представляващо възнаградителна лихва, за което е бил издаден изпълнителен лист от 15.06.2015 г. по търг.д. № 3416/2015 г. поради изтекла петгодишна погасителна давност.

С разпореждане № 49649/21.04.2023 г. съдът, като е приел, че предявеният срещу ЧСИ М. П. иск по чл. 439 ГПК е недопустим е прекратил производството по делото в тази част, като изрично е посочил, че същото остава висящо в частта по предявения от Р. Ж. Б. срещу "фирма" АД иск за признаване за установено в отношенията между страните, че в полза на "фирма" АД не съществува правото на принудително изпълнение за вземане в размер на сумата 166,67 лева, представляващо възнаградителна лихва, за което е бил издаден изпълнителен лист от 15.06.2015 г. по търг.д. № 3416/2015 г. поради изтекла петгодишна погасителна давност, въз основа на който лист е било образувано изпълнително дело № 1383/2014 г. по описа на ЧСИ М. П.. Разпореждането е влязло в сила на 07.08.2023 г.

По делото на 28.04.2023 г. е постъпила молба от ищеца, в която са развити съображения, че с оглед възприетата от настоящия състав правна квалификация на иска срещу "фирма" АД, а именно по чл. 439 ГПК, то съдът следва да даде указания на ищеца да насочи иска си и срещу другия вискател по изпълнителното дело "фирма" ООД, доколкото действията, извършени от един вискател по делото, ползвали другите, то и вискателите били задължителни необходими другари в производството по предявен от длъжника иск по този ред. След като на страната на ответника следвало да се конституира "фирма" ООД, за ищеца възниквало правото да избере пред кой съда да предяви иска си /чл. 116 ГПК/.

Със същата молба ищецът заявява, че на основание чл. 147, ал. 2 ГПК присъединява друг иск към вече предявения, а именно по чл. 441, вр. чл. 45 ЗЗД срещу ЧСИ М. П., с който претендира присъждане на обезщетение за вреди в размер на сумата 300 лева.

Съдът, като се запозна с изложените в молбата доводи и искания, приема, че не е налице процесуален ред, по който същите да бъдат удовлетворени, като съображенията за това са следните:

Страни по иска по чл. 439 ГПК са страните по главното вземане, респ. правоприменниците им. С този иск се оспорва материалната основа на правото на принудително изпълнение за конкретно вземане, за което съответното изпълнително производство е образувано. Присъединяването на вискатели по изпълнителното производство въз основа на друг изпълнителен титул за други вземания не води до извод, че при предявен иск по чл. 439 ГПК, с който се оспорва принудителното изпълнение за конкретно вземане е налице хипотеза на задължително необходимо другарство на страната на ответника. В случая не се твърди "фирма" ООД да е титуляр на процесното вземане, с оглед което и съдът не споделя доводите на ищеца, че е налице задължително необходимо другарство и това лице следва да бъде конституирано като ответник по делото. В хода на уточняване на исковата молба, която съдът е приел за редовна след направените с молба, вх. № 101261/11.04.2023 г. уточнения, ищецът не е сезирал съда с иск срещу "фирма" ООД, с оглед което и предвид извода, че това дружество не следва да бъде конституирано като задължителен необходим другар на страната на ответника, то и искането на ищеца в тази насока следва да се остави без уважение.

Недопустимо се явява искането за приемане на разглеждане в настоящото производство на иск по чл. 441 ГПК, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД срещу ЧСИ М. П.. Както се посочи по-напред, след като съдът е приел исковата молба за редовна, недопустимо е съединяване във вече образуваното производство на други искове, освен в изрично предвидените от процесуалния закон хипотези /чл. 210 - чл. 214 ГПК/. В случая ищецът при уточняване на исковата си молба ищецът е заявил, че сезира съда с искане да се признае за установено, че не съществува право на принудително изпълнение за вземането на ответника "фирма" АД за сумата 166,67 лева, представляваща възнаградителна лихва, поради изтичането на петгодишна погасителна давност /това изрично е заявено с молба, вх. № 101261/11.04.2023 г., л.67 от делото/. Следователно и след като исковата молба е уточнена в допустимата ѝ част, последващо съединяване на нови искове извън изрично допустимите от закона случаи е недопустимо. Тези искове ищецът може да предяви по общия исков ред, сезирайки гражданския съд с нова искова молба, с оглед което и не е накърнено правото му на защита на същите субективни права. Същите по волята на ищеца могат да бъдат предмет на друго исково производство.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Р. Ж. Б., заявено с молба, вх. № 119494/28.04.2023 г. като ответник по делото и задължителен необходим другар по иска по чл. 439, ал. 1 ГПК, предявен срещу „фирма“ АД, да бъде конституиран „фирма“ ООД, ЕИК 201440823.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Р. Ж. Б., заявено с молба, вх. № 119494/28.04.2023 г. за приемане за съвместно разглеждане на иск по чл. 441 ГПК, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД срещу ЧСИ М. П. за сумата от 300 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразно принудително изпълнение по изп.дело № 1383/2014 г. по описа на съдебния изпълнител.

Определението не подлежи на обжалване по арг. за противното от чл. 274, ал. 1 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____